

ז"א לוקח הסימנים של אביו ואמו דהיינו של אבא ואמא כי המוחין שבו מעידין עליו שהוא בן דאו"א כי לוקח המוחין דחכמה ובינה שלו ממש מחלקם של או"א לכן נקרא דעת אותיות עדות. כי בהתפשטותו בכל פרצופי האצילות עם מוחין דאו"א בתוכו מעיד בזה שהוא בן לאו"א והארת פניו מעידים שהוא בן דאו"א כי הוא דומה להם בהארת פניו. **וְהָאֵל בֶּן, אֶקְרִי בּוֹכְרָא** וזה הבן שהוא ז"א נקרא בן בכור שהרי נולד קודם הנוקבא. **דְּכִתִּיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל** וישראל הוא ז"א כנודע. **וּבְנֵי דְאֶקְרִי בּוֹכְרָא, נָטִיל תִּרְיִן חוּלְקִין** ולפי שנקרא בכור לוקח שני חלקים ב' מוחין דאבא ואמא מה שאין כן הנוק' אין לה חלק במוחין דאבא כלל. **וְכֹר אֶתְרַבִּי בְּעֵטְרוֹי, נָטִיל תִּלְתַּת חוּלְקִין** וכאשר נגדל ז"א על ידי אלו העטרות שהן המוחין דחכמה ובינה של או"א והגיע ראשו סמוך לאו"א אז לוקח שלשה חלקים כי לוקח דעת עליון מעצמות מח הדעת דאו"א. ואח"כ עולה לא"א ולוקח מוחין מדיקנא קדישא דא"א לאפוקי הנוק' שאינה עולה לא"א. **וּבֵין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ, תִּרְיִן חוּלְקִין, וְתִלְתַּת חוּלְקִין כֶּלָּא חֵד מְלָה** ובין שמקבל שני חלקים שהם חכמה ובינה דאו"א ובין שמקבל שלשה חלקים

אור הרשב"י

בן נטיל סמנין דאבוי ואמיה, שהם חו"ב שלהם, אקרי דעת שהם אותיות עדות, דהוא סהדותא דתרוניהו. על דרך שאמרו רז"ל הכל מעידים שאברהם הוליד את יצחק (בראשית כה, יט רש"י) משום דהוה דמי ליה. בן הז"א, ע"י שהוא נטיל סמנין דאו"א הוא דומה להם בהארת פנים הוא סהדותא דתרוניהו וע"י לקמן דף רצ"ב אות מ:

דא"א שהם בחינת התרין כתפין, נעשו חסדים וגבורות של הדעת דז"א, ואלו נקראים אחסנתא דז"א עצמו, שְׁנֵי עֲצָמוֹ, שְׁנֵי עֲצָמוֹ וְלֹא מֵאוּ"א. כי אעפ"י שגם הם גנוזים ומלוכשים תוך או"א עצמם, מכל מקום עיקרם הם של ז"א ולא של או"א עצמם יעו"ש"ב. נמצא, כי מוחי החו"ב דז"א אינם מְחַלְקִין ז"א עצמו, אלא נוטל אותם מחו"ב דאו"א. וזמ"ש ובגין דהאי

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שהם חכמה ובינה וכתר מדיקנא דא"א הכל דבר אחד וסיבה אחת לשניהם להיותו זכר והוא הבן הבכור שזוכה לעלות לא"א. **יְהִי יְהִי יְהִי** (ס"א חד) **יְהִי יְרוּתָא דְאָבוּי וְאַמִּיָּה יְרִית** ולכן זה וזה דהיינו ב' בחינות אלו בין שלוקח ב' מוחין דאו"א ובין שעולה לדיקנא דא"א כך צריך להיות שהזכר יורש ירושת אבא ואמא ועוד ג"כ ירושת א"א.

מֵאִי יְרוּתָא דָא ומה הירושה שאמרת לעיל שז"א יורש מאבא ואמא ענין זה נבאר ע"פ מה שכתב הרב (בע"ח שער כ"ט פ"ו) דמשני פירקין עילאין של כפות הידים דא"א נעשו חכמות דאו"א. ומשני פירקין אמצעיים בינות דאו"א. ואלה החכמה ובינה הם חלקים של או"א ולכן נקראים אחסנתיה דאו"א. כי או"א ירשו זאת מא"א ונעשה חלקם ונחלתם. ומשלחם ממשיכים חכמה ובינה לז"א. ומשני פירקין תתאין שהם ב' כתפין דחו"ג דא"א נעשו חסדים וגבורות דדעת דז"א. ואלה הם אחסנתא דז"א עצמו שיוורש אותם מא"א. ואע"פ שהם גניזין אצל או"א מ"מ עיקרם של ז"א. וז"ש מוחין דז"א נחלקים לב' בחינות. **אַחְסִנְתָּא דְאָבוּי וְאַמִּיָּה** הבחינה הא' זה ירושה שקיבל מאבא ואמא והם מוחין דחכמה ובינה שירשו אותם או"א מאריך, **וְתִרְיִן עֲטָרִין דְהוּוּ גְנִיזִין בְּגוּיָהוּ, וְאַחְסִינּוּ לְבֵן דָא** הבחינה הב' הם החסדים וגבורות דהיינו תרין עטרות דדעת דז"א שהיו גנוזים באו"א בתורת פקדון ונמשכים מב' פירקין תתאין דנצח והוד דעתיק המלוכשים בתרין כתפין דא"א וגנוזים בדעת דאו"א. ואח"כ הורישו אותם או"א לז"א. אמנם הם חלקו ונחלתו דז"א עצמו שירש אותם מא"א, ומש"כ הורישו פירושו שנמשכים אל ז"א ע"י או"א. **מִסְטָרָא דְאָבוּי, הָוָה גְנִיז בְּגוּיָה חַד עֲטָרָא, דְאֶקְרִי חֶסֶד** ומפרש

הלימוד היומי

שהחור"ג דדעת שהיו גנוזים באו"א והמשיכו אותם לז"א הם עד"ז, מצד אבא היה גנוז בו עטרא אחת דהיינו חסד, ואבא מסרו לז"א ונעשה עטרא חסדים דדעת דז"א.

וּמִסְטָרָא דְאִימָא, חַד עֵטְרָא דְאַקְרִי גְבוּרָה ומצד אמא היתה גנוזה באמא עטרא אחת שנקראת גבורה ונעשה עטרא דגבורות דדעת דז"א. **וְכֻלָּהוּ מִתְעַטְרִין בְּרִישִׁיהּ, וְאַחִיד לֹוֹן** וכל החסדים והגבורות הללו נעשו עטרא בראש הז"א, ואוחז אותם בראשו ונשארים שם בראשו. כי טיפת הדעת נמשכת לז"א מחסדים וגבורות דאו"א המתפשטים בו"ק דאו"א. אמנם בהגיעם לראש ז"א הרי הם בראשו יחד עם החור"ב. **וְכַד נְהָרִין אֵלֵין אָב וְאִם עֲלִיהּ** וכאשר מאירים אבא ואמא על ז"א דהיינו כאשר מאירים המוחין דחכמה ובינה דאו"א בז"א, כי העיטרין מקבל הז"א ממש בעצמם אבל החור"ב מקבל רק הארתם ולא עצמותם, **כֻּלָּהוּ אֶקְרוּן תְּפִילִין דְרִישָׁא** כל כללות המוחין דחכמה ובינה ותריין עיטרין שהם חסדים וגבורות נקראים תפילין דראש, כי ארבעה מוחין אלה הם ארבע פרשיות של תפילין דראש. **וְכֻלָּא נָטִיל בֵּין דָּא, וְיִרִית כֻּלָּא** ואת כל המוחין לוקח בן זה שהוא ז"א ויורש הכל, דהיינו שגם את עטרא דגבורות שהם לצורך בנין הנוק' יורש ז"א ונותן אותם לנוק'. כי מן הראוי היה שהעטרא דגבורות שהם לצורך בנין הנוק' ימשכו ויתפשטו בנוק' ולא בז"א. ואומר שלא כן הוא האמת אלא צריך שיכנסו בתחילה בז"א כדי למתקם ואח"כ יתן הגבורות לנוק', **וְאַתְפִּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא** ומתפשטין המוחין בכל גופא דז"א דהיינו מלבד שמוח חכמה מתפשט ברח"ן, ומוח בינה בבג"ה, גם החסדים השייכים לז"א מתפשטים בדת"י, והעיקר בא לומר שגם הגבורות מתפשטות בכל גופא כי שורש עיטרא דגבורות נשארו בדעת והענפים מתפשטים בו"ק.

וְהָאִי בִּן יְהִיב לְבִרְתָּא. וּבִרְתָּא מְנִיה אֶתְּוֹן וְזֵה הֵבֵן ז"א
 לוקח גם הגבורות השייכות לנוק, ואח"כ נותן את עיטרא דגבורות לנוק, והנוק' נזיזת
 ממנו וזה נקרא שהוא נותן לה משלו אפילו שלמעשה עיטרא דגבורות שייך לנוק'. וְעַל
 כָּל פְּנִים מִכָּאן, בְּרָא יְרִית וְלֹא בְּרִתָּא ובכל אופן מוכח מכאן
 שהבן יורש ולא הבת, ולכן מקבל הז"א כל המוחין מאו"א ומוסר אותם לנוק, ואפילו אם
 ז"א לא היה בכור אלא בן פשוט, כן הוא שהבן יורש ולא הבת. בְּרָא יְרִית
 לְאֲבוּי וְלְאִמִּיה וְלֹא בְּרִתָּא ולכן הבן יורש את אביו ואת אמו ולא הבת,
 ובא להוסיף שלא רק במוחין דאח' הבן יורש את הכל אלא גם את המוחין דפנים הבן
 שהוא ז"א יורש את הכל. וּמְנִיה אֶתְּוֹן בְּרִתָּא וממנו דהיינו מז"א נזיזת
 הנוק' בין במוחין דאחור ובין דמוחין דפנים. כְּמָה דְּכִתְיִב, (דניאל ד) וּמִזִּין
 לְכָלֹא בִּיה כְּלוּמַר שְׁבוּז"א יש מספיק מזון ואורות לכול, דהיינו גם לנוק' וגם היא
 תעביר שפע לעולמות בי"ע. (וְאִי תִּימָא כָּל הָאִי וְהָאִי אֶקְרוֹן צְדִיק וְצַדִּיק בְּחַד אֲנָן וְחַד
 בְּלֹא) כל המסוגר מחקה מהרח"ו.

הֵנִי אָב וְאִם, כְּלִילָן וּמִתְחַבְּרִין דָּא בְּרָא אלה אב ואם שהם
 ישסו"ת הנותנים מוחין לז"א שאין יחודם תדיר אלא שכאשר רוצים ליתן מוחין
 לז"א הם נכללים ומתחברים זה בזה ליתן מוחין לז"א כי יש"ס מתלבש בתוך תבונה.
 וְאָב טָמִיר יְתִיר ואז אב שהוא יש"ס נעלם וגנוז יותר תוך אמא. וְכָלֹא
 אַחִיד מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא והכל אחוז ויונק מעתיקא קדישא שהוא א"א.
 דהיינו בין אבא ובין אמא הם נאחזים ויונקים מא"א, וְתִלְיָא מְמוּלָא
 קְדִישָׁא, יְקִירוּ דְּכָל יְקִירִין ותלויים ונמשכים המוחין שלהם מהמזלות
 הלימוד היומי